

skladatele řed. Antonína Hoffmanna 4. září 1958 na hřbitově v Ratenicích.

Před několika málo hodinami loučili jsme se v Nymburce v arciděkanském chrámu Páně sv. Jiljí s dlouholetým ředitelem jeho kůru hudebním skladatelem panem Antonínem Hoffmannem.

Dnes přivezli jsme tělo Vašeho váženého rádka do Vaší obce Ratenic, abychom na Vašem tichém hřbitůvku uložili jeho schránku do rodinného hrobu.

Bylo to před 44 léty, kdy 20. května 1914 vypsal patronátní úřad a děkanský úřad v Nymburce konkurs na obsazení místa ředitele kůru a zároveň varhaníka s ročním služným tehdy rakouských korun 600.-- a požitky ze štoly při děkanském chrámu Páně v Nymburce.

Místo toto mělo se nastoupiti dne 1. srpna 1914.

O toto místo bylo celkem 11 žadatelů.

Mezi žadateli byl tehdy také 26letý v Nymburce naprosto neznámý Antonín Hoffmann, t. č. šikovatel přidělený k hudbě královské uherské zeměbrany č. 21 v Kluži v Uhrách.

Svoji žádost o podporu k získání místa doprovázel také dopisem z Kluže, kde tehdy jako učitel sloužil, k tehdejšímu děkanu v Nymburce P. Josefu Rejzkovi, který spolurozhodoval o obsazení místa, v němž mu mimo jiné píše:

"Jsa synem rodičů chudých, stádoval jsem s pomocí Boží, jsa nejvíce podporován bratrem Karlem, jemuž vlastně dnes mohu s díkem jako otci ruku za vše polibiti - jemu vděčím za celý svůj život...

Sledoval jsem při všem jediný cíl, sebe zdokonaliti co možno nejvíce a jelikož hudba zdejší jest orchestrem Národního divadla zde, doufal jsem, že budu moci při oné příležitosti zkušenosti pro sebe získati, což bohudík podařilo se mě slušnou měrou.

Nemohu litovati kroku onoho a doufám upřímně s pomocí Boží, když podařilo se mě získati lásku a přízeň národa, mě jako Čechu ne příliš příznivého, že s touto pomocí, budu moci též lásku a přízeň svých rodných bražrů sobě vydobýti."

Tento dopis Antonína Hoffmanna děkanu Rejzkovi doprovází velmi vřelý přímluvný dopis tehdejšího faráře v Ratenicích P. Bedřicha Máje, kde též přímlouvá se tímto vřelými slovy za žadatele:

"Je to mladý muž, 26letý, ale dovedný a nadaný varhaník. Jeho otec je ředitelem kůru v Ratenicích, čítá 79 roků. Lne k povolání svému celou duší a k povolání tomu vychoval od malíčka syny: Josefa, který je ředitelem kůru v Chotěboři, při tom učitelem zpěvu na gymnasiu v Německém Brodě, pak Tomáše, který byl ředitelem kůru v Poděbradech,

by jej častěji videti a on snad by jim mohl necím vypomoci."

Vypsaný konkurs vyznívá ve prospěch 26letého žadatele Antonína Hoffmanna z Ratenic, který telegraficky městskému úřadu v Nymburce sděluje, že 1. srpna 1914 místo ředitele kůru a varhaníka při děkanském kostele v Nymburce nastoupí.

Místo toto také v určeném termínu po odchodu dosavadního varhaníka a ředitele kůru Josefa Jaroše nastupuje.

Žel, že přichází první světová válka a nově nastoupivší varhaník Antonín Hoffmann pouští krátce na to místo, které byl rád, že získal.

Po dobu světové války zastupuje ho staříček pan ředitel Symon, který řadu let před p. ředitelem Hoffmannem místo varhaníka a ředitele kůru v děkanském chrámu Páně sv. Jiljí zastával.

Po skončení první světové války vrací se náš ředitel Antonín Hoffmann zpět do Nymburka, aby se cele se vši obětavostí jako zkušený hudebník a absolvent konservatoře v oboru varhanickém ujal zde svého působení.

Svoji povinnost jako varhaník a ředitel kůru při nymburském chrámu Páně za své více než 40leté působnosti až do svého odchodu na odpočinek vždy svědomitě zastával.

Soustřeďuje kolem sebe zdatné zpěváky kterým je vzorným dirigentem a učitelem.

Když pak v roce 1924 jest v Nymburce vybudováno krematorium, jest na ředitele Hoffmanna vložen úkol další.

Jest mu svěřeno místo ředitele kůru v nymburském krematoriu.

Také zde soustřeďuje kolem sebe své žáky, dobré zpěváky a hudebníky a dbá vždy, aby jeho sbor byl chloubou krematoria.

Ale při jeho lásce k hudbě byl by snad uzce omezen jeho okruh při jeho velkých schopnostech v oboru hudby a zpěvu.

Jest znám v hudebním světě jako skladatel řady vlastních hudebních skladeb.

Stává se i učitelem hudby a zpěvu a řada jeho žáčků a žáků vděčí dnes obětavému řediteli Hoffmannovi za poctivou přípravu a naučení lásky k hudbě a zpěvu.

Mnozí z nich dnes zaujímají významná postavení a jen namátkou jmenuji laureáta, hudebního skladatele a šéfa opery Národního divadla Mistra Jana Seidela, který před časem u příležitosti svého životního jubilea v časopise Rozhlas s vděčností vzpomínal přípravu, kterou mu dal zemřelý Antonín Hoffmann.

Náš pan ředitel zúčastnil se plně kulturního života v našem městě i v širokém okolí.

Hudbě a zpěvu zasvětil celý svůj 70 léty naplněný život.

Byl členem kuratoria bývalé Městské hudební školy, mimo církevní hudby v děkanském chrámu Páně v Nymburce a funkce ředitele pěveckého a hudebního kolektivu krematoria v Nymburce s láskou a odpovědností dirigoval pěvecké spolky v Mysé nad Labem, Sadské a Poděbradech, v krátkém mezidobí po odchodu dirigenta Bergra až do příchodu dirigentky Anny Polmanové-Preclíkové zastával funkci dirigenta nymburského "Hlaholu".

Jeho hudební spolupráce bude těžko postrádati i Hálkovo městské divadlo, kde rád a mnohdy s největší obětavostí přispíval svojí uměleckou zdatností k úspěchům tohoto divadelního souboru.

Není možno nevzpomenouti i jeho dirigentství hudebního souboru nymburských dílen československých drah, kterého se s takovou obětavostí a láskou před krátkou dobou ujal.

Velmi ochotně a rád, když byl o to požádán, spolupracoval hudebně také v tělocvičné jednotě "Sokol" při její podnicích i všude tam, kde jeho umělecké spolupráce bylo třeba.

Snad jsem těmito slovy vyčerpал alespoň částečně celý bohatý život našeho pana ředitele Antonína Hoffmanna, který celý svůj život s takovou vroucností a láskou zasvětil hudbě a zpěvu.

3.

Této jeho obětavé práce nebude jistě nikdy zapomenuto....!

Milý pane řediteli!

Bolestně dotkl se nás všech v Nymburce, celé hudební veřejnosti i všech přátel ve Vaší rodné obci Ratenicích Váš náhlý, nečekaný odchod. Věděli jsme my, Vaši uzcí spolupracovníci, o Vašem vážném zdravotním stavu.

Přes to však věřili jsme, že se mezi nás zase vrátíte, že zase ~~xx~~ zasednete k harmoniu v našem krematoriu a že zase se znovu ujmete dirigování pěveckého a hudebního kolektivu kremačního.

Po plných 40 let v našem arciděkanském chrámu Páně a po plných 34 let v nymburském krematoriu staral jste se vždy svědomitě a nejvšobětavě o to, aby hudba a zpěv činily čest Vašemu jménu.

Vaši obětavé práce, kterou jste s takovou láskou přinášel pro kulturní povznesení města Nymburka a kdy jste mnohdy zapomínal na svoje zdraví, nebude nikdy zapomenut!

Přišli jsme Vás proto dnes v tak četném počtu doprovodit na Vaši cestě poslední do Vaší rodné obce, abychom Vám projevili svůj vděk a dík za vykonanou Vaši práci a za Vaše životní dílo.

Po celoživotní práci spěte klidně svůj tichý, věčný sen na tichém hřbitůvku Vaší rodné obce po boku svých milovaných rodičů.

Ztuhly Vaše umělecké ruce, které již nikdy nestásknou klavesy harmonia našeho krematoria, které jste po 34 let s takovou láskou ošetřoval, vypadla již navždy taktovka z Vašich dirigentských rukou.

Dozvučely, dojásaly všechny struny v srdci Vašem, dozvučely, dojásaly v jednom tonu tragickém...

K velké nezměrné bolesti nás všech, kteří Vás vždy s láskou a úctou budeme vzpomínati.

Přijměte náš ~~poslední pozdrav~~ poslední vroucí dík, náš poslední pozdrav.

Loučím se s Vámi ~~jménem~~ vlastním, jménem Vašich upřímných přátel z řad hudebních a pěveckých, jménem Vašich vděčných žáků, jménem všech zpěváků a hudebníků krematoria i pěveckých spolků, jménem ředitelství a závodní rady Komunálních služeb města Nymburka, jménem Vašich spolupracovníků ze řad zaměstnanců krematoria a pohřební služby v Nymburce, a jménem všech Vašich přátel z Nymburka a z Vašich rodných Ratenic.

Budiž Vám ta rodná půda ratenického hřbitova lehkou!

A jednou, milý ~~pane~~ pane řediteli, na shledanou!

